

[Niels Helveg Petersen]

kr., ligesom vi ikke kan stemme for ændringsforslaget om stop for lønglidning, som trods den gode intention, der måske kan ligg i det, ikke er realistisk, og som ville skabe overmåde store problemer på minimallønsområdet.

Jeg skal gøre nogle få bemærkninger om avancelovsforslaget, men netop når vi nu behandler et spørgsmål om en avancelovgivning, hvis sigte er at begrænse erhvervenes indtjening, kan jeg ikke tilbageholde den bemærkning over for både socialdemokratiet og især venstre, om det dog ikke havde været langt stærkere, også for erhvervene, at have gennemført en form for medeje, der sikrede de ansatte en andel i den øgede virksomhedsindtjening, som gav virksomhederne forbedrede muligheder for at øge deres indtjening, men som sikrede, at den ikke udelukkende kom de nuværende ejere til gode, fremfor nu at gennemføre en avancelovgivning, hvis sigte er at lægge loft over indtjeningmulighederne. Medejeomrødsdiskussionen har meget med dette at gøre. At gennemføre medeje i vore virksomheder betyder en ændret holdning til virksomhedsindtjening og kunne overflødigøre noget af det, der her lægges op til.

Jeg kan meddele, at vi kan støtte de af handelsministeren stillede ændringsforslag og det af retsforbundet stillede ændringsforslag.

Jeg vil gerne spørge handelsministeren hvorfor man ikke tillader, at rentestigning kan indregnes. Der er meget stor forskel på forholdet mellem egenkapital og fremmedfinansiering i forskellige virksomheder. Især mange mindre virksomheder kører med stor fremmedkapital og høje rentebyrder. At de ikke kan indregne rentestigning, kommer særlig til at ramme virksomheder med stor lånekapital, herunder mange nye virksomheder, som ikke har haft mulighed for at konsolidere sig.

Om betalingsbalancediskussionen skal jeg ikke sige så forfærdelig meget andet, end at mens der altså ikke i det økonomiske sekretariats første skøn for et par måneder siden var noget bud på betalingsbalanceunderskuddet i 1980, afsløres det nu for os i disse papirer, at man i virkeligheden havde et skøn på 9½ mia kr., og det kommer jo meget bekvemt, for nu påstår man, at betalingsbalanceunderskuddet heldigvis er 1 mia kr. mindre

end det skøn, man ikke offentliggjorde for to måneder siden. Det er jo lidt hokusfokus.

Om ansvaret for den samlede løsning, som den nu foreligger, er der mange talere, der i debatten har beskæftiget sig med at placere det ene eller det andet sted. Det interesserer ikke mig meget. Det er temmelig ligegyldigt, hvilken enkeltpart der har hovedansvar for det samlede resultat, det har jo nemlig til syvende og sidst den samlede SV-regering.

Det triste ved det, man kan konstatere i dag, er, at der ikke ud af SV-samarbejdet er kommet noget virkeligt lederskab, der er i stand til at kalde på de gode viljer og de gode kræfter, der er i Danmark for, at vi skal løse vores problemer. Jeg synes, de gode viljer udsættes for en skuffelse med det oplæg, som vi samlet er blevet præsenteret for.

Arbejdsministeren (Auken):

Et så glimrende indlæg som det, vi netop har hørt, risikerer jo nemt at drukne i rækken af andre glimrende indlæg under denne debat, og derfor vil jeg gerne holde hr. Niels Helveg Petersen fast på et enkelt spørgsmål. Hr. Niels Helveg Petersen sparede jo ikke ligefrem på sin kritik af den overenskomstløsning, der er lagt frem. Jeg forstod, at den for den offentlige sektor er for billig, og hr. Niels Helveg Petersen angav ganske konkret, på hvilke områder den skulle forbedres, og de øgede omkostninger, dette ville medføre, men hvad angår overenskomsterne i den private sektor, var klarheden ikke helt så stor. Det skyldes selvfølgelig taletiden, og derfor vil jeg gerne give hr. Niels Helveg Petersen lejlighed til allerede på nuværende tidspunkt at sige til folketinget, hvad hr. Niels Helveg Petersen mener er for dyrt i den løsning, der er lagt frem.

Jeg forstod, hr. Niels Helveg Petersen på det radikale venstres vegne afviste det konservative ændringsforslag om at nedsætte beløbsrammen for det andet år. Jeg forstod, at hr. Niels Helveg Petersen afviste ændringsforslaget om indgreb i lønglidningen.

Tilbage er der af ændringer kun tre elementer vedrørende de private overenskomster. Det ene er ombytningen af de to dyrtidsportioner til ferie; det har det radikale venstre selv foreslået, så det kan ikke være det. Tilbage er der de specielle krav, hvor